

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **V. T.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Svobodou, advokátem se sídlem Praha 10, Hradešinská 977/5, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2003, č. j. OAM-5787/VL-07-04-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 3. 2004, č. j. 59 Az 109/2003–16,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Miroslava Svobody **s e u r č u j e** částkou 2 558,50 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 12. 11. 2003, č. j. OAM-5787/VL-07-04-2003, žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

V žalobě ze dne 18. 11. 2003 proti rozhodnutí žalovaného žalobce citoval řadu ustanovení správního řádu, která správní orgán v řízení porušil a namítl, že splnil zákonné podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Ke skutkovým důvodům odkázal na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a další spisový materiál. Navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud rozsudkem ze dne 9. 3. 2004 žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost založenou na důvodech dle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Konkrétně uvedl, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem. Lze shledat vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu. Krajský soud projednal věc v rozporu

se zákonem o azylu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dále požádal o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení právního zástupce a tlumočníka a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 6. 5. 2004, č. j. 59 Az 109/2003-29, krajský soud ustanovil žalobci zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Miroslava Svobodu.

Usnesením ze dne 7. 6. 2005, č. j. 59 Az 109/2003-35, byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl v jakém rozsahu a z jakých konkrétních právních a skutkových důvodů dle § 103 odst. 1 s. ř. s. je rozhodnutí napadáno a uvedl datum, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno. Stěžovatel byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovatelovi advokátovi řádně doručeno dne 10. 6. 2005.

V podání ze dne 7. 7. 2005 stěžovatel uvedl, že předmětný rozsudek napadá ohledně výroku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného. Jako důvody podání kasační stížnosti pak označil § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. – nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení s tím, že nebyly naplněny důvody pro zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a naopak byly splněny zákonné podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, a dále § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. – vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty, z níž správní orgán v napadeném rozsudku vycházel, byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. K tomuto bodu citoval § 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1 a § 46 správního řádu, které správní orgán porušil.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Předmětná kasační stížnost neobsahovala tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek napadá. Přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat tvrzení nezákonnosti napadeného rozsudku, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003-50, publikovaný pod č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale není dostačující, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvede některé z písmen § 103 odst. 1

s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle něho dopustil.

V daném případě stěžovatel pouze označil jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. [v doplnění kasační stížnosti uvedl a citoval již jen písmena a) a b) uvedeného ustanovení] a obecně konstatoval, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem a se zákonem o azylu, a že lze shledat vážná pochybení všech orgánů v řízení o udělení azylu. V doplnění kasační stížnosti pouze obecně namítl porušení § 12 zákona o azylu a § 3, § 32 a § 46 správního řádu. Taková tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy jakou právní otázku soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil, resp. jakých vad řízení, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé se soud dopustil, v čem případně spočívala zmatečnost řízení před soudem, nebo jakých vad řízení se dopustil žalovaný, jsou však stižena nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, opakující slova zákona, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Podání stěžovatele tedy zákonné náležitosti neobsahovalo, krajský soud ho proto správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Výzva k doplnění kasační stížnosti byla jasná a srozumitelná. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ani dalšími návrhy stěžovatele.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Žalobci byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 7. 7. 2005, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2 x 1 000 Kč a 2 x 75 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 2 150 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 408,50 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi tedy byla přiznána náhrada nákladů v celkové výši 2 558,50 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu

